

מכתב הרבי לילדי ישראל לרגל שנת הקהל

**לכל ילדי ישראל
אשר לפני גיל בר/בת מצוה
ה' עליהם יחיו**

שלום וברכה!

וידאי ידוע לכם שאנו עומדים בשנה הנקראת – שנת "הקהל", משום שכאשר בית המקדש היה קיים, היו בשנה זו – וליתר דיוק: בימים אלה של (תחלת) חל המועד סכות – מקימים את מצות ה' של "הקהל", להקהיל את כל בני ישראל, "האנשים הנשים והטף" כולל גם קטני-קטנים, – להקהילם בבית-המקדש, שם היה המלך קורא לפניהם פרשיות מן התורה, שאותן שמעו ולמדו, ושמרו לעשות את כל דברי התורה "כל הימים אשר אתם חיים".

כן ידוע לכם וידאי שבהגיע מועד מסים בשנה שבו התרחש בעבר אצל עם ישראל ארוע חשוב מאוד – מצוה התורה להתבונן בדבר, לראות כאלו את הארוע כנגד העינים, לחיות אותו מחדש, וללמד ממנו כיצד ובמה ישפיע ויוסיף הדבר בחיים העצמיים של יום-יום בהווה.

כה, למשל, מיד בחג הראשון – חג הפסח שבחמשה-עשר בניסן – יש להתבונן בכך שהקדוש-ברוך-הוא הוציאנו מגלות ומעבדות מצרים, ונתן לנו חרות על מנת לעבדו ולקיים את כל מצוותיו.

וכך גם בהגיע ימי "הקהל" – על כל אחד מאתנו, כולל ילדים קטנים ביותר, להתבונן שביתו, כל בית יהודי, ואצל ילדים – גם הכתה, שבה הם לומדים בבית-הספר, וכיוצא בזה, צריכים להיות נקיים, מוארים וקדושים, וה"מלך", הדבר "המולך" ומנהיג אותו ואת חייו, שהוא האמונה בקדוש-ברוך-הוא (כפי שהוא מתחיל את חיי יום-יום שלו, באמירת "מודה אני לפניך מלך חי וקים") – "יקרא לפניו", ישפיע עליו כלו ועל כל מעשיו שיהיו כאמור בפרשיות התורה.

כן לקיים "הקהל" – החל מעתה והמשך בכל השנה – בזמנים מתאימים, ובפרט בשבת: להתאסף ללמד פרשה או ענין בתורה, ולקבל החלטות טובות לתוספת יתר בעשית המצוות.

כדי שכל זה יהיה ביתר הצלחה וחיוניות – ראוי לאחד את כל המסגלים להתאסף תכופות במסגרת של "קהל", קבוצה ה"צבאות השם", שעליהם נמנה כל יהודי עוד מקטנותו, כיון אשר את כל אחד מצוה הקדוש-ברוך-הוא: "מלאו את הארץ וכבשה", לכבש את העולם על ידי "שימלא" אותו, יאיר העולם באור אמת, כך שיראה לכל אשר כל הארץ היא של הקדוש-ברוך-הוא.

בברכה להצלחה רבה בכל האמור,

ולחג שמח, ושכל השנה תהיה שנה טובה ומתוקה

/ מפני קדשת המועד לא באה כאן החתימה /

(חול המועד סוכות תשמ"א)